

Akcionář

Nejraději trávím svůj čas na našem ranči s rodinou. Má rodina je pro mě všechno.

Jsme jednou z nejvýznamnějších a nejbohatších rodin ve městě. Můj prapradědeček přišel z Rakouska jako imigrant s dvaceti dolary v kapse. Musel tvrdě pracovat, aby se užíval. Založil továrnu na zpracování dřeva, která velmi dobře prosperovala a dodávala dřevo na mnoho staveb ve městě. Pradědeček a dědeček dřevní výrobu dále rozvíjeli a skoupili řadu konkurenčních továren v okolí. Byli jsme největší dřevařskou firmou ve státě.

Před třiceti lety se trhu se zpracovaným dřevem přestalo dařit a otec se rozhodl firmu prodat. S penězi, které získal, založil investiční společnost. Někdy mi to přijde líto, ale jsem si přesto jistý, že to byla dobrá volba. Nejsme už závislí na jediném trhu, ale investujeme do více odvětví, což snižuje riziko podnikání. Investiční fond vlastní různé procento akcií asi dvaceti firem, z nichž jsou některé světoznámé.

Vlastníme i 1,5 % Coca-Cola Company. Možná si myslíte, že je to malé procento, ale tvoří skoro pětinu našeho investičního portfolia – tedy jeho nejvýznamnější část. V minulosti to bylo více – přes třetinu. Už několik let však hospodářské výsledky Coca-Coly a růst cen jejich akcií zaostaly za naším očekáváním. V jednom roce hodnota akcií, tedy našeho majetku, dokonce poklesla. Náš tým investičních bankéřů tehdy zvažoval prodej těchto akcií, ale rozhodli jsme se prodat jen jejich menší část. Věříme však, že se společnost Coca-Cola začne dařit zase jako dříve. Pokud by se tak nestalo, museli bychom akcie prodat. Místo do Coca-Coly bychom asi investovali do nějakého internetového bankovního domu a do firem zabývajících se obnovitelnými energetickými zdroji – v obou případech jde o velmi perspektivní odvětví.

Stručně prezentujte následující

- 1. Kdo jste?*
- 2. Jak jste spojeni s Coca-Colou?*
- 3. Co by vás mohlo poškodit?*
- 4. Co by vám pomohlo nebo zlepšilo vaši situaci?*

Ind

Jsem zemědělec a pocházím z Kéraly. Kérala je stát ležící na jihozápadním cípu Indie. Dlouho jsem to nevěděl. Řekl mi to můj nejstarší syn, který chodí do školy. Jak je bohužel v naší zemi obvyklé, školu si může dovolit navštěvovat jen jedno dítě z rodiny. Kromě syna, který chodí do školy, máme se ženou další tři děti, ale ty do školy posílat nemůžeme kvůli nedostatku peněz. Hodně stojí doprava a další peníze padnou na školní uniformy a pomůcky. Ostatní děti tedy pomáhají doma v hospodářství.

Žijeme v malé vesnici a máme pět vodních buvolů, slepice a dvě pole. Pěstujeme rýži a příležitostně zeleninu. Naše celá vesnice je závislá převážně na zemědělství. Před několika lety nedaleko vesnice postavili továrnu na limonádu. Zprvu jsme měli radost, protože továrna nabízela pracovní příležitosti pro spoustu lidí, a doufali jsme, že alespoň někdo z našich dětí by mohl mít lepší perspektivu do budoucnosti než celý život strávený na poli. Jenže s továrnou se brzo objevily i problémy. Kérala je na jihu Indie a v době sucha dosahují teploty velmi vysokých hodnot. Jako zemědělská vesnice a i jako rodina jsme zcela závislí na přísunu vody. Každoročně je hladina v našich studnách nízká, ale od té doby, co tu stojí továrna, vodu skoro nemáme. Začali jsme dostávat vodu v lahvích, ale ta nepokrývá ani z poloviny naše potřeby. Moje žena a dvě dcery musejí chodit pro vodu každý den několik kilometrů. Pokud nenajdeme nějaké řešení, budeme muset brzo prodat buvoly, čímž přijdeme o největší část pomoci na poli a i o mléko.

Stručně prezentujte následující

- 1. Kdo jste?*
- 2. Jak jste spojeni s Coca-Colou?*
- 3. Co by vás mohlo poškodit?*
- 4. Co by vám pomohlo nebo zlepšilo vaši situaci?*

Manažer

Vykonávám řídicí funkci v centrále společnosti v Atlantě. Nad sebou mám jen jednoho nadřízeného (generálního ředitele). Jsem zodpovědný za obchodní aktivity mimo Severní Ameriku. Tyto trhy jsou pro nás stále významnější a jejich růstový potenciál je vysoký, zvláště v případě rozvojových zemí, jako je Čína nebo Indie.

Můj úspěch je posuzován především podle míry zisku mé divize a hodnoty akcií. Samozřejmě že svou roli hrají i jiné faktory, jako je povědomí spotřebitelů o značce a vnímání značky spotřebiteli. Všechny tyto faktory se ale projeví v zisku společnosti a v růstu hodnoty našich akcií.

Jsem ve své pozici teprve necelý rok. Můj předchůdce byl odvolán, protože se našemu hlavnímu konkurentovi PepsiCo podařilo dohnat nás v objemu prodeje. Společnost Pepsi by nám chtěla začít konkurovat v pozici světové jedničky na trhu nealkoholických nápojů. Cena našich akcií mírně poklesla a i naši dlouholetí akcionáři začali být nervózní.

Mým úkolem je upevnit pozici Coca-Coly coby jedničky na světovém trhu. Musíme být hodně vynalézaví, více pružní a nespolehat se pouze na naše jméno Coca-Cola, jak to dělalo předchozí vedení. Jsem si jist, že tento úkol zvládnu.

Stručně prezentujte následující

- 1. Kdo jste?*
- 2. Jak jste spojeni s Coca-Colou?*
- 3. Co by vás mohlo poškodit?*
- 4. Co by vám pomohlo nebo zlepšilo vaši situaci?*

Spotřebitel

Dnes máte všude na výběr. To se mi líbí. Možnost volby je projevem svobody. Ale někdy je těch možností tolik, že jaksí nevím, podle čeho vybírat. To se projevuje zvláště při nakupování, kdy vybíráte z množství značek a typů jednoho výrobku. Já většinou vybírám to, co znám nebo co je mi povědomé. Takže podle značky nebo podle obalu, který mě upoutá. A pak také určitě podle ceny. I když nejlevnější věci nekupuji, protože se dá předpokládat, že nebudou kvalitní. Bohužel mám zkušenost, že to neplatí opačně: vysoká cena není zárukou kvality.

Poslední dobou jsem ale začal/a na obalech číst složení a dost mě překvapilo, co všechno jím. I když to začalo kvůli bavlněnému oblečení. Naskočila mi totiž vyrážka a dlouho se nemohlo přijít na to z čeho. Až mi zjistili, že prý z bavlny, respektive z pesticidů, které se do ní dostanou při pěstování. Takže jsem musel/a začít kupovat oblečení z biobavlny, což není moc zábavné, protože ho u nás moc není. V životě mě nenapadlo myslet na složení věcí, které kupuji. Začal/a jsem si tedy občas číst složení potravin. Člověk aby se bál, co sní.

Ale myslím, že řešení je především v míře. Trocha fosforečnanu ještě nikoho nezabila, ale v nadměrných dávkách by to mohlo mít následky. Klasickým příkladem jsou cukry a tuky. Nechci propadnout šílení po zdravé výživě, ale snažím se teď nejíst a nepít stále to samé. Člověk na sebe musí trochu myslet a vlastně i na okolí. Třeba bio přispívá čistšímu životnímu prostředí.

Teď jsem viděl/a nějaký film o pěstitelích kávy a kaka a dost mě poděsilo, v jakých podmínkách musejí žít. Jenže to už se fakt ztratíte v bludišti výrobků, protože na obalu se většinou nedočtete, ani kdo vypěstoval obilí vašeho chleba, ani kakao vaší čokolády. Je toho trochu moc, na co by člověk měl dávat pozor. Ach jo.

Stručně prezentujte následující

1. *Kdo jste?*
2. *Jak jste spojeni s Coca-Colou?*
3. *Co by vás mohlo poškodit?*
4. *Co by vám pomohlo nebo zlepšilo vaši situaci?*

Kolumbijec

Dlouho jsem se živil pěstováním kávy. Jenomže jsem byl závislý na cenách určených prostředníky, kteří chodili kávu vykupovat. Potřebovali jsme prodat, tak jsme přijímali jakoukoli cenu. A když se potom v oblasti začala káva pěstovat na plantážích, začala být obživa velmi těžká.

Pěstování jsme se nakonec vzdali poté, co nám celou úrodu zničilo plošné práškování v rámci programu americké administrativy, říká se mu Plán Kolumbie. Plán chce zničit všechno pěstování koky. Myslí si, že když popráškují celé Andy, zničí výrobu kokainu. Jenže zničí bez výběru také všechno ostatní, co se kolem kokových polí pěstuje, jako moji kávu. A taky nám ničí jednu z nejuživnějších potravin, která je sama o sobě neškodná.

Tato událost nás zlomila a rozhodli jsme se přestěhovat do města. Také kvůli bezpečnosti, protože horské oblasti Kolumbie spravují buď polovojsenské jednotky, nebo guerillové skupiny. Ve výsledku je to jedno, protože na nás, indiány, mají spadeno skoro všechny ozbrojené skupiny, takže jeden nikdy neví, odkud a proč mu přiletí kulka. A tady ve městě to taky není o moc lepší, protože se po ulicích potloukají různé party. Stále se tak strachuji o své děti.

Půl roku jsem ve městě nemohl najít práci. Jen občasnou výpomoc. Je to ještě těžší než v horách, kde si člověk mohl vypěstovat aspoň něco, aby neumřel hladu. Pak jsem nastoupil do stáčírny, kde vyrábějí Coca-Colu. Doufal jsem, že jsem získal trvalou práci. Jenže stáčírna se snaží omezit náklady a omezuje počty pracovních smluv na dobu neurčitou. Odbory proti tomu protestují. Nevím, zda se k nim mám přidat. Protesty se musejí vést tak, aby bylo zřejmé, že nechceme, aby Coca-Cola odešla ze země.

Ztratili

bychom práci, ale chceme, aby nás ta práce aspoň uživila, a to se odbory snaží zajistit.

Stručně prezentujte následující

1. *Kdo jste?*
2. *Jak jste spojeni s Coca-Colou?*
3. *Co by vás mohlo poškodit?*
4. *Co by vám pomohlo nebo zlepšilo vaši situaci?*

Indka

Jmenuji se Padmé. Narodila jsem se v Tamil Nadu a do Kéraly jsem přijela, když mi bylo 9 let, abych se vdala. Dnes je mi 23, mám 4 děti, 5 vodních buvolů, slepice. Kérala je stát na jihu Indie, kde žijeme v malé vesnici, která se celá živí převážně zemědělstvím. Pěstujeme zeleninu, obilí, rýži, manga, ananasy, kokosy.

I když byla Kérala po většinu minulého půl století komunistickým státem, patří dnes k bohatším a vyspělejším státům Indie. Má například nejlepší zdravotní péči v celé Indii. Ale nemůžeme si třeba dovolit platit vzdělání všem svým dětem, a tak jen můj nejstarší syn může chodit do školy. Tahle situace se týká převážné většiny rodin v naší zemi.

Další děti musejí pomáhat jak v domácnosti, tak na poli. Největší část fyzické práce zastanou naši buvoli. Buvol je v Indii zvíře bohů a považuje se za posvátné. Proto také vyžaduje dobré zacházení. V době největšího vedra musíme buvoly vodit každý den k řece, aby se umyli.

Můj manžel vstává každý den velmi brzo ráno a cestuje daleko do města, kde prodává naši zeleninu a ovoce na trhu.

Léta tady na jihu Indie jsou horká, slunečná, suchá, úmorná a dlouhá. Když vrcholí doba sucha, naší největší starostí je zajistit dostatečný přísun vody na pole. V širokém okolí je nedostatek práce a zemědělství je naše jediná možná obživa. Hladina v našich studnách nebyla nikdy vysoká, ale posledních pár let jsou studny skoro prázdné. Ke vši naší těžké práci musíme teď každý den chodit několik kilometrů pro vodu.

Lidé dávají vinu nedaleké továrně na limonádu. Ta prý používá stejné studny jako my. Začali jsme dostávat vodu v lahvích, ale bohužel to není ani polovina toho, co bychom potřebovali. Bojíme se, že kvůli nedostatku vody budeme muset prodat naše buvoly, kteří jsou pro práci na poli velmi důležití, ale prodat posvátné zvíře také znamená špatnou karmu a zlobu bohů... Bez našich zvířat nezastaneme všechnu potřebnou práci a nebudeme schopni vypěstovat dostatek zeleniny na obživu celé naší rodiny.

Stručně prezentujte následující

1. *Kdo jste?*
2. *Jak jste spojeni s Coca-Colou?*
3. *Co by vás mohlo poškodit?*
4. *Co by vám pomohlo nebo zlepšilo vaši situaci?*